

Caracterizarea personajului Vitoria Lipan din opera Baltagul scrisa de Mihail Sadoveanu-a treia parte

In mod interesant, numele labirintului vine de la grecescul labrys, secure cu doua taisuri, deci baltag. Labirintul este casa securii duble. Armele cu doua taisuri sugereaza dualitatea, fiind un simbol al vietii si mortii.

Drumul eroilor acestui epos pastoresc, Vitoria si Gheorghita, se desfasoara de la rasaritul la apusul soarelui. Privirea lor este mereu atintita asupra imaginii solare. Traseul lor reprezinta simbolic drumul soarelui si are o functie sacrala, este un itinerar cosmic, desenul labirintic se afla intr-o evidenta relatie solara.

Centrul acestui labirint este rapa dintre Suha si Sabasa, unde zac oasele lui Nechifor Lipan. Drumul labirintic al mortii este intotdeauna un drum de viata, de renastere si de insotire.

In tesatura romanului sunt doua structuri. Una este simbolica, mitica, cealalta este epica, realista. Intre cele doua structuri exista interferente. Nechifor Lipan circula dintr-o structura in alta, lucru care il face vulnerabil. Aceasta ambiguitate insa nu dauneaza Vitoriei. In scena descoperirii ramasitelor pamantesti ale lui Nechifor Lipan, Vitoria este suparata, deoarece isi da seama ca intre aceste doua lumi nu exista o comunicare: slujbasii nu au participat la durerea ei. Vitoria Lipan este animata de sentimentul datoriei si al justitiei. Mobilul ei este descoperirea adevarului.

Ceremonialul inmormantarii reprezinta repunerea pilonului principal, Nechifor Lipan, in locul care i se cuvenea, intr-un sistem existential, de unde lipsea nemotivat.

In actiunea sa, Vitoria Lipan dovedeste spirit justitiar, inteligenta, luciditate, forta de stapanire si devotament in implinirea traditiei. Caracterizarea pe care i-o face naratorul este sugestiva. Se manifesta aici un caz particular al caracterizarii indirecte: procedeul "mastilor".